Miercuri, 7 iulie 2021

P9_TA(2021)0346

Cooperarea UE-NATO în contextul relațiilor transatlantice

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2021 referitoare la cooperarea UE-NATO în contextul relațiilor transatlantice (2020/2257(INI))

(2022/C 99/12)

Parlamentul European,

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere Tratatul Atlanticului de Nord,

— având în vedere Titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolele 21 și 42 din acesta,

— având în vedere rezoluția sa din 13 iunie 2018 privind relațiile UE-NATO ([1]),

— având în vedere rezoluția sa din 11 decembrie 2018 referitoare la mobilitatea militară ([2]),

— având în vedere rezoluția sa din 14 februarie 2019 referitoare la viitorul Tratatului privind forțele nucleare cu rază medie de acțiune și la impactul asupra Uniunii Europene ([3]),

— având în vedere declarația secretarului general al Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO) din 2 august 2019 referitoare la Tratatul privind forțele nucleare cu rază medie de acțiune,

— având în vedere rezoluția sa legislativă din 26 noiembrie 2019 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și a Directivei 2008/118/CE privind regimul general al accizelor, în ceea ce privește acțiunile de apărare din cadrul Uniunii ([4]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune – raport anual ([5]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune – raport anual ([6]),

— având în vedere rezoluția sa din 25 martie 2021 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2009/81/CE privind achizițiile publice în domeniul apărării și securității și a Directivei 2009/43/CE privind transferul de produse din domeniul apărării ([7]),

— având în vedere concluziile Consiliului din 14 noiembrie 2016 privind Strategia globală a UE pentru politica externă și de securitate a Uniunii, intitulate „Viziune comună, acțiuni comune: o Europă mai puternică”,

— având în vedere Decizia (UE) 2017/971 a Consiliului din 8 iunie 2017 de stabilire a modalităților de planificare și conducere pentru misiunile PSAC militare neexecutive ale UE și de modificare a Deciziilor 2010/96/PESC privind o misiune militară a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor de securitate somaleze, 2013/34/PESC privind o misiune militară a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor armate maliene (EUTM Mali) și (PESC) 2016/601 privind o misiune PSAC de instruire militară a Uniunii Europene în Republica Centrafricană (EUTM RCA) ([8]), care creează Capacitatea militară de planificare și conducere a UE (MPCC),

— având în vedere pachetul de măsuri în domeniul apărării prezentat de Comisie la 7 iunie 2017 în documentul de reflecție privind viitorul apărării europene (COM(2017)0315),

([1]) JO C 28, 27.1.2020, p. 49.
([2]) JO C 388, 13.11.2020, p. 22.
([3]) JO C 449, 23.12.2020, p. 149.
([4]) JO C 232, 16.6.2021, p. 71.
([5]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0009.
([6]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0008.
([7]) Texte adoptate, P9_TA(2021)0102.
([8]) JO L 146, 9.6.2017, p. 133.

Miercuri, 7 iulie 2021

— având în vedere Concluziile Consiliului European din 13 și 14 decembrie 2018 privind securitatea și apărarea,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 17 iunie 2020 privind securitatea și apărarea,

— având în vedere Decizia (PESC) 2020/1639 a Consiliului din 5 noiembrie 2020 de stabilire a condițiilor generale pentru invitarea, în mod excepțional, a statelor terțe să participe la proiecte individuale în cadrul PESCO ([9]),

— având în vedere Concluziile Consiliului din 16 noiembrie 2020 intitulate „O redresare în vederea promovării tranziției către o industrie europeană mai dinamică, rezilientă și competitivă”,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 20 noiembrie 2020 privind revizuirea strategică a PESCO 2020,

— având în vedere decizia din 6 mai 2021 a Consiliului de a aproba participarea SUA, Canadei și Norvegiei la proiectul PESCO privind mobilitatea militară,

— având în vedere concluziile Consiliului din 16 aprilie 2021 privind Strategia UE pentru cooperare în regiunea indo-pacifică,

— având în vedere decizia Statelor Unite de a se alătura din nou Acordului de la Paris,

— având în vedere declarația comună adoptată la summitul UE-SUA din 15 iunie 2021,

— având în vedere declarația comună adoptată la summitul UE-Canada din 15 iunie 2021,

— având în vedere foaia de parcurs privind schimbările climatice și apărarea propusă de Serviciul European de Acțiune Externă la 6 noiembrie 2020,

— având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 2 decembrie 2020 intitulată „Noua agendă UE-SUA pentru o schimbare globală” (JOIN(2020)0022),

— având în vedere Concluziile Consiliului European din 10 și 11 decembrie 2020 privind relațiile dintre UE și SUA,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 22 martie 2021 privind instituirea Instrumentului european pentru pace (IEP),

— având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 16 decembrie 2020 intitulată „Strategia de securitate cibernetică a UE pentru deceniul digital” (JOIN (2020)0018),

— având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 7 iunie 2017, intitulată „O abordare strategică a rezilienței în cadrul acțiunii externe a UE” (JOIN(2017) 0021),

— având în vedere declarațiile membrilor Consiliului European din 26 februarie 2021 privind securitatea și apărarea,

— având în vedere acordul dintre negociatorii Parlamentului European și cei ai Consiliului din 10 decembrie 2020 privind Fondul european de apărare (FEA),

— având în vedere acordul politic dintre Parlamentul European și Consiliu din 18 decembrie 2020 privind Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI) pentru următorul cadru financiar multianual (CFM) (2021-2027),

— având în vedere Acordul privind securitatea informațiilor din 14 martie 2003 dintre UE și NATO,

([9]) JO L 371, 6.11.2020, p. 3.

— având în vedere Declarația comună privind cooperarea UE-NATO, semnată la Varșovia la 8 iulie 2016 de președintele Consiliului European, președintele Comisiei Europene și secretarul general al NATO,

— având în vedere ansamblul comun de 74 de propuneri de implementare ale Declarației comune de la Varșovia aprobat de Consiliile UE și NATO la 6 decembrie 2016 și la 5 decembrie 2017,

— având în vedere Declarația comună privind cooperarea UE-NATO, semnată la Bruxelles de președinții Consiliului European și Comisiei Europene și secretarul general al NATO la 10 iulie 2018, precum și Declarația de la Bruxelles a șefilor de stat și de guvern care au participat la reuniunea Consiliului Nord-Atlantic de la Bruxelles din 11-12 iulie 2018,

— având în vedere cele cinci rapoarte intermediare ale Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) și ale Secretarului General al NATO privind punerea în aplicare a setului comun de propuneri prezentate în comun în iunie și decembrie 2017, precum și în iunie 2018, 2019 și 2020,

— având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU (ODD), în special obiectivul 16 de promovare a unor societăți pașnice și favorabile includerii pentru o dezvoltare durabilă,

— având în vedere obligația de dezarmare nucleară a statelor părți care dețin arme nucleare, prevăzută la articolul VI din Tratatul de neproliferare a armelor nucleare (TNP),

— având în vedere Declarația de la summitul din Țara Galilor, prezentată la 5 septembrie 2014 de șefii de stat și de guvern care au luat parte la reuniunea Consiliului Atlanticului de Nord din Țara Galilor,

— având în vedere comunicatul de la summitul de la Bruxelles, emis de șefii de stat și de guvern care au luat parte la reuniunea Consiliului Atlanticului de Nord de la Bruxelles, din 14 iunie 2021,

— având în vedere comunicatul liderilor G7 din 13 iunie 2021, intitulat „Agenda noastră comună de acțiune la nivel mondial pentru a reconstrui mai bine”,

— având în vedere summitul UE-Rusia organizat la Geneva la 16 iunie 2021,

— având în vedere Agenda ONU pentru dezarmare intitulată „Asigurarea viitorului nostru comun”,

— având în vedere raportul Grupului de reflecție creat de secretarul general al NATO la 25 noiembrie 2020 intitulat „NATO 2030: uniți pentru o nouă eră”, coprezidat de Thomas de Maizière și Wess Mitchell,

— având în vedere raportul Grupului de tineri lideri ai NATO 2030 din 4 februarie 2021 intitulat „NATO 2030: Embrace the change, guard the values” („NATO 2030: acceptarea schimbării, protejarea valorilor”),

— având în vedere vizita secretarului general al NATO la Colegiul comisarilor din 15 decembrie 2020,

— având în vedere participarea VP/ÎR la reuniunea miniștrilor Apărării ai NATO din 17 și 18 februarie 2021 și la reuniunea miniștrilor Afacerilor externe ai NATO din 23 și 24 martie 2021,

— având în vedere discursul din 14 septembrie 2016 al președintelui Comisiei, dl Juncker, privind starea Uniunii,

— având în vedere declarațiile din 19 februarie 2021 ale liderilor politici ai NATO și ai UE la Conferința specială pentru securitate de la München intitulată „Beyond Westlessness” („Dincolo de absența Occidentului”),

— având în vedere schimbul de opinii din cadrul sesiunii din 3 martie 2021 a Conferinței interparlamentare pentru politica externă și de securitate comună (PESC) și politica de securitate și apărare comună (PSAC),

— având în vedere documentul de analiză al Curții de Conturi Europene nr. 09/2019 din 12 septembrie 2019 referitor la apărarea europeană,

— având în vedere schimbul de opinii cu secretarul general al NATO din cadrul reuniunii comune a Comisiei pentru afaceri externe, a Subcomisiei pentru securitate și apărare și a Delegației pentru relațiile cu Adunarea Parlamentară a NATO, care a avut loc la 15 martie 2021,

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0192/2021),

A. întrucât solidaritatea și parteneriatul european și transatlantic constituie baza pentru securitatea trecută, actuală și viitoare a parteneriatului transatlantic; întrucât atât NATO, cât și UE au un caracter diferit, dar evoluează în același context geopolitic volatil;

B. întrucât atât UE, cât și NATO au inițiat procese de reflecție pentru a se adapta corespunzător la schimbările de securitate globale fără precedent; întrucât în iunie 2020 liderii UE au convenit să lanseze un proces menit să definească o „busolă strategică"; întrucât, la summitul lor recent din 14 iunie 2021, liderii NATO au decis să înceapă să lucreze la viitorul concept strategic al NATO, care va fi aprobat cu ocazia următoarei lor reuniuni la nivel înalt din 2022;

C. întrucât, în noiembrie 2020, serviciile de informații ale statelor membre ale UE au conlucrat la pregătirea primei analize cuprinzătoare, confidențiale și la 360 de grade a întregii game de amenințări și încercări cu care se confruntă sau s-ar putea confrunta UE în viitorul apropiat; întrucât, în noiembrie 2021, VP/ÎR urmează să prezinte un proiect al Busolei strategice, pe care statele membre îl vor discuta și pe care se preconizează că îl vor adopta în martie 2022; întrucât Busola strategică urmărește să faciliteze instaurarea unei „culturi europene comune a securității și apărării";

D. întrucât UE recunoaște în mod explicit rolul NATO și al membrilor săi în apărarea Europei și a cetățenilor săi [articolul 42 alineatul (7) din TUE]; întrucât NATO are responsabilitatea principală de apărare colectivă (articolul 5 din Tratatul de la Washington); întrucât NATO rămâne un garant esențial în domeniul capacităților, asigurând interoperabilitatea tehnică și umană a forțelor aliate și coerența politicilor lor în materie de echipamente; întrucât angajamentul față de autoapărarea colectivă, consacrat la articolul 5 din Tratatul Atlanticului de Nord și la articolul 42 alineatul (7) din TUE, constituie garanția solidarității dintre aliați și între statele membre;

E. întrucât valorile comune, istoria comună și relațiile speciale pe care le împărtășesc UE, membrii europeni ai NATO, SUA și Canada constituie piatra de temelie a alianței transatlantice; întrucât UE și NATO fac față la încercări comune în materie de securitate, au interese comune în materie de apărare și funcționează în același mediu de securitate din ce în ce mai dificil;

F. întrucât, în urma Declarației comune din 2016, a fost inițiat un proces de cooperare între UE și NATO, axat pe 74 de propuneri comune de acțiune în domenii precum contracararea amenințărilor hibride, cooperarea operațională, inclusiv pe mare, migrația, securitatea și apărarea cibernetice, capacitățile de apărare, sectorul apărării și cercetarea, exercițiile și sprijinirea eforturilor de întărire a capacităților ale partenerilor estici și sudici;

G. întrucât securitatea și apărarea Europei depind de voința politică și de capacitatea civilă și militară a europenilor de a-și asuma răspunderea într-un mediu strategic care s-a deteriorat considerabil în ultimii ani; întrucât NATO nu ar trebui văzută doar ca o continuare a unui proiect din trecut, ci ca o viziune pentru viitorul securității și stabilității mondiale, care trebuie să continue să își adapteze strategia politică la noile încercări, să mențină solidaritatea și coeziunea politică și să rămână o organizație credibilă și inovatoare din punct de vedere tehnic;

H. întrucât singurul cadru juridic pentru relațiile UE-NATO continuă să fie „Cadrul convenit" din 2003, care se limitează la utilizarea în comun a structurilor de planificare, a activelor și a capacităților colective ale NATO cu UE în ceea ce privește planificarea și desfășurarea operațiunilor militare din cadrul PSAC a UE, în conformitate cu acordurile „Berlin Plus";

I. întrucât, la 10 noiembrie 2020, secretarul general al NATO Jens Stoltenberg a declarat că „trebuie să continuăm controlul armelor nucleare și dezarmarea în regim de urgență" , iar la 15 decembrie 2020 aliații NATO și-au reafirmat angajamentul față de menținerea și întărirea controlului armelor, a dezarmării și a neproliferării;

J. întrucât UE și statele sale membre, în special de la publicarea Strategiei globale a UE din 2016, au pus în aplicare politici care le permit să fie un actor global mai activ și mai influent pentru pace și securitate și, prin urmare, și-au intensificat cooperarea în domeniul securității și apărării; întrucât printre obiectivele de etapă se numără instituirea Fondului european de apărare (FEA) și a programelor sale precursoare, lansarea cooperării structurate permanente (PESCO) și procesul anual coordonat de revizuire privind apărarea (CARD), precum și acordul privind Instrumentul european pentru pace (EPF);

K. întrucât CARD oferă UE un instrument vizând armonizarea în continuare a eforturilor statelor membre legate de dezvoltarea capacităților de apărare și identificarea unor domenii suplimentare de cooperare;

L. întrucât, în cadrul PSAC, 5 000 de militari și civili din UE sunt în prezent trimiși în șase misiuni și operații militare și 11 misiuni civile pe trei continente; întrucât aceste misiuni au oferit cu succes sprijin, întărirea capacităților și instruire cu scopul de a asigura pacea, securitatea și stabilitatea în zonele de conflict și post-conflict; întrucât capacitatea Europei se bazează în mare măsură pe capacitatea Uniunii de a interveni în mod credibil în teatrele de operații externe;

M. întrucât în ultimele luni au avut loc interacțiuni la nivel înalt UE-NATO la niveluri fără precedent, cum ar fi prima discuție dintre un secretar general al NATO și Colegiul comisarilor UE, în decembrie 2020, sau participarea, în februarie 2021, a secretarului general al NATO la Consiliul European;

N. întrucât NATO, prin procesul său de planificare a apărării (NDPP), își stabilește, la fiecare patru ani, „nivelul de ambiție" prin stabilirea, din punct de vedere calitativ și cantitativ, a rezervei de forțe, de echipamente și capacități pe care aliații ar trebui să o aibă în inventarele lor pentru a sprijini întregul spectru al misiunilor NATO și pentru a fi în măsură să răspundă la posibile amenințări și provocări;

O. întrucât SUA au invitat de mult timp UE și statele sale membre să își intensifice eforturile în ce privește investițiile în securitatea și apărarea lor, ca o contribuție importantă la repartizarea sarcinilor în cadrul alianței;

P. întrucât pandemia de COVID-19 are un impact semnificativ asupra relațiilor internaționale și a bugetelor naționale și a accentuat și mai mult tensiunile globale și amenințările de securitate existente, cum ar fi desfășurarea iresponsabilă și agresivă de forțe; întrucât China și Rusia, în special, au încercat să utilizeze pandemia pentru a-și promova interesele strategice; întrucât UE și NATO au colaborat îndeaproape de la începutul pandemiei, abordând aspecte precum distribuirea de echipamente medicale și personal medical, repatrierea resortisanților, amenințările cibernetice și hibride, precum și contracararea activităților de dezinformare și a propagandei ostile;

Q. întrucât Comisia, atunci când a prezentat Planul de acțiune în domeniul apărării, a subliniat că supracapacitatea industrială, fragmentarea și ineficiența producției de capacități militare europene cauzează costuri anuale de 25-100 miliarde EUR care sunt suportate de bugetele naționale de apărare ale statelor membre ale UE;

R. întrucât democrațiile trebuie să răspundă în mod adecvat provocărilor actuale; întrucât o serie de state membre ale NATO și UE se confruntă cu încercări pe plan intern la adresa democrației; întrucât, la nivel mondial, regimurile autoritare, cum ar fi Rusia și China, par să își fi consolidat influența și urmăresc un program agresiv;

S. întrucât prezența avansată întărită (EfP) a NATO în flancul estic al alianței, cu patru grupuri tactice multinaționale în Estonia, Letonia, Lituania și Polonia este condusă de SUA, Regatul Unit, Canada și, respectiv, Germania,

T. întrucât NATO și-a testat cu succes inițiativa privind mobilitatea aeriană rapidă pentru a permite transportul urgent de materiale medicale în timpul pandemiei de COVID-19;

70 de ani de legături transatlantice prin NATO

1. este convins că Uniunea Europeană și NATO au interese convergente în materie de securitate și apărare; salută intensificarea cooperării UE-NATO, care există de la semnarea Declarației comune de la Varșovia din 2016 și a fost întărită prin Declarația comună de la Bruxelles din 2018, și subliniază că un parteneriat strategic revigorat UE-NATO este esențial pentru abordarea problemelor în materie de securitate cu care se confruntă Europa și vecinătatea sa; salută realizările

Alianței și subliniază relevanța sa în continuare; subliniază că NATO trebuie să își intensifice eforturile de adaptare la natura în evoluție și la nivelul crescut al amenințărilor, pentru a rămâne un actor global credibil și sustenabil pentru securitatea colectivă și pacea în lume; reamintește că, pentru statele membre ale UE care sunt și aliați în NATO, alianța este piatra de temelie a apărării colective; solicită UE să continue aprofundarea legăturii transatlantice și a parteneriatului său important cu NATO;

2. își reafirmă angajamentul exprimat anterior față de ambițiile UE în domeniul securității și apărării și reiterează obiectivul UE de a fi un actor global în domeniul păcii și securității; subliniază că NATO rămâne piatra de temelie a securității și apărării colective a membrilor săi și a comunității transatlantice în ansamblu, precum și un forum indispensabil pentru consultări și decizii în materie de securitate între aliați; își reafirmă sprijinul pentru cooperarea, parteneriatul și prietenia transatlantice, care au contribuit la succesul Europei în ultimii 70 de ani și au constituit baza fundamentală a stabilității și securității sale de la sfârșitul celui de Al Doilea Război Mondial;

3. subliniază că parteneriatul UE-NATO și cooperarea transatlantică în ansamblu se bazează pe o istorie comună și pe sprijinirea comună a valorilor fundamentale ale democrației, libertății, respectării drepturilor omului, statului de drept și promovării păcii și cooperării internaționale și pe o ordine internațională bazată pe norme; evidențiază că NATO este mai mult decât o alianță militară și reprezintă un simbol al unor valori democratice comune;

4. subliniază că NATO este un partener valoros și pentru statele membre ale UE care nu sunt membre ale alianței; recunoaște că NATO cooperează cu unele dintre statele membre ale UE care nu fac parte din NATO, printre altele prin intermediul programului Parteneriatul pentru pace (PfP) și al Inițiativei privind interoperabilitatea parteneriatului (PII); reamintește că cooperarea UE-NATO nu trebuie să aducă atingere politicii de securitate și apărare a statelor membre ale UE care nu fac parte din NATO; reamintește că cooperarea NATO cu statele membre ale UE care nu sunt membre ale NATO face parte integrantă din cooperarea UE-NATO; salută implicarea statelor membre ale UE care nu fac parte din NATO în inițiativele alianței, respectând totodată politicile de neutralitate, cadrele constituționale respective, implicarea țărilor terțe și ambițiile UE; subliniază că cele două organizații au caracteristici clar diferite și că ele ar trebui să coopereze cu respectarea deplină a autonomiei și a procedurilor decizionale ale celeilalte, pe baza principiilor reciprocității și includerii, fără a aduce atingere caracterului specific al politicilor de securitate și apărare a vreunui stat membru; reamintește natura și rolurile diferite ale ambelor organizații, UE fiind o organizație civilă cu o componentă militară pentru operațiunile din afara zonei, prevăzute la articolul 43 alineatul (1) din TUE (misiunile de tip Petersberg), iar NATO fiind o alianță militară și politică responsabilă cu organizarea apărării teritoriale colective a membrilor săi;

5. subliniază că comunitatea transatlantică se confruntă cu o gamă largă de amenințări emergente, cu concurență sistemică și încercări comune fără precedent pentru societățile noastre democratice, statul de drept și respectarea libertăților fundamentale, care afectează în mod direct sau indirect securitatea statelor membre și a cetățenilor lor, mergând de la amenințări convenționale, controlul ineficace al armelor și proliferarea armelor de distrugere în masă (ADM), absența reducerii riscului de arme nucleare, instabilitate în vecinătatea sudică și estică, schimbări climatice, pandemii și terorism, până la amenințări hibride, dezinformare, atacuri cibernetice, utilizare răuvoitoare a unor tehnologii emergente și disruptive, migrația riscantă și echilibrul schimbător al puterii la nivel mondial; subliniază că, dată fiind amenințarea care rezultă la adresa ordinii internaționale bazate de norme, întărirea cooperării dintre UE-NATO contribuie la o guvernare globală și la un multilateralism efective;

6. subliniază că comunitatea transatlantică poate gestiona cu succes aceste provocări numai prin aprofundarea în continuare a cooperării și prin aducerea parteneriatului la nivel superior; subliniază faptul că atât UE, cât și NATO au capacități și atuuri unice consideră, prin urmare, că complementaritatea eforturilor și cooperarea avansată sunt de cea mai mare importanță pentru menținerea securității transatlantice; subliniază că menținerea coeziunii și a unității politice, precum și întărirea consultării politice trebuie să constituie priorități pentru parteneriatul UE-NATO pentru a aborda mai bine aceste încercări comune;

7. este încrezător că comunitatea transatlantică este capabilă nu numai să se adapteze la noile încercări, ci și să le facă față; își exprimă recunoștința pentru activitatea excelentă desfășurată de numeroșii membri ai personalului UE, NATO și țărilor membre care depun eforturi susținute pentru a ne proteja cetățenii;

8. omagiază și respectă toți militarii activi ai alianței transatlantice care și-au dat viața sau au fost răniți în serviciu, precum și pe cei care sunt activi în prezent;

Întărirea cooperării transatlantice și a celei dintre UE și NATO

9. aplaudă semnalul puternic de unitate și cooperare transatlantică transmis de summitul NATO din 14 iunie 2021, care a demonstrat că alianța rămâne vitală și este capabilă să se adapteze la provocările actuale și viitoare; consideră că concluziile privind cooperarea UE-NATO ar trebui să se reflecte și în activitatea vizând elaborarea viitorului concept strategic al NATO; salută numirea de către secretarul general al NATO a grupului independent de experți și salută îndeosebi recomandările acestora privind întărirea cooperării UE-NATO; sprijină propunerile din decembrie 2020 ale Președintei Comisiei și ale VP/ÎR privind un dialog UE-SUA privind securitatea și apărarea; salută angajamentul clar exprimat al administrației Biden de a colabora cu partenerii UE și NATO în toate domeniile;

10. salută călduros summitul UE-SUA din 15 iunie 2021 și exprimarea sprijinului ferm pentru o cooperare robustă între UE și NATO; salută recunoașterea atât de către SUA, cât și de către UE a contribuției pe care inițiativele UE în materie de securitate și apărare o pot aduce securității europene și celei transatlantice și salută intenția exprimată de a lansa un dialog specific UE-SUA pe tema securității și apărării; subliniază atât importanța majoră a prezenței securizante a SUA în Europa pentru securitatea Europei, cât și angajamentul său deplin în favoarea cooperării transatlantice în domeniul securității; subliniază că un parteneriat puternic UE-SUA este un element-cheie al cooperării UE-NATO de succes; evidențiază faptul că parteneriatul transatlantic beneficiază de o politică externă previzibilă și de un angajament multilateral; consideră că schimbarea administrației SUA este o oportunitate de a reafirma valorile comune, cum ar fi democrația, statul de drept, multilateralismul, pacea și prosperitatea, și de a intensifica cooperarea internațională în combaterea amenințărilor comune, care ar putea include sancțiuni comune, acolo unde este posibil;

11. este perfect de acord cu opinia exprimată în comunicatul final al summitului NATO recent, potrivit căreia procesele strategice din cadrul NATO și al UE oferă o oportunitate unică de a ne intensifica consultările și cooperarea pentru a întări securitatea cetățenilor noștri și a promova pacea și stabilitatea în regiunea euroatlantică și dincolo de ea; își reiterează, prin urmare, apelul ca lucrările în curs și viitoare desfășurate în paralel atât în legătură cu Busola strategică a UE, cât și lucrările anunțate recent privind modernizarea viitorului concept strategic al NATO să stabilească priorități clare și să identifice sinergii suplimentare pentru consolidarea legăturii transatlantice și continuarea cooperării UE-NATO; invită toți actorii implicați să profite de această ocazie pentru a corela aceste procese, atât la nivel politic, cât și la nivel tehnic; subliniază faptul că ambele procese ar trebui să asigure coerența și să identifice amenințările regionale și globale comune, precum și pașii următori necesari pentru a le contracara; consideră că Busola strategică a UE ar putea pune bazele unei contribuții a UE la modernizarea viitorului concept strategic al NATO; consideră că aceste procese distincte ar trebui să pună în evidență în mod separat valoarea adăugată a fiecărei organizații, să contribuie la definirea, când este pertinent, a unei mai bune împărțiri a sarcinilor și, prin intermediul unui dialog constant și al unei coordonări strânse, să stabilească care dintre cele două organizații, UE sau NATO, ar trebui să preia conducerea într-un anumit domeniu, într-un mod care să le întărească reciproc;

12. se așteaptă ca finalizarea Busolei strategice să aprofundeze solidaritatea UE și să contribuie la realizarea de progrese către o cultură strategică comună în rândul statelor membre; salută prima analiză comună a amenințărilor din noiembrie 2020 și solicită să se ia măsuri în direcția unei evaluări convenite de comun acord în ce privește amenințările; consideră că abordarea integrată a UE ar putea fi actualizată pentru a ține seama de rezultatele analizei amenințărilor efectuate în cadrul procesului „Busola strategică”; consideră că dimensiunea de securitate a țărilor din imediata vecinătate a UE, în special a Parteneriatului estic (EaP) și a Balcanilor de Vest, ar trebui să fie luată în considerare în mod corespunzător la elaborarea Busolei strategice, deoarece mediul european de securitate și reziliența europeană nu pot fi realizate fără securitatea și reziliența pe termen lung ale tuturor vecinilor UE;

13. subliniază că articolul 5 din Tratatul Atlanticului de Nord, precum și articolul 42 alineatul (7) din TUE și articolul 222 din TFUE sunt instrumente importante pentru garantarea solidarității în caz de criză față de membrii organizațiilor respective; reamintește că articolul 5 din Tratatul Atlanticului de Nord a fost invocat după atacurile teroriste din septembrie 2001 de la New York și Washington pentru a exprima solidaritatea cu SUA și că articolul 42 alineatul (7) din TUE a fost invocat după atacurile teroriste de la Paris din noiembrie 2015 pentru a exprima solidaritatea față de Franța; încurajează o dezbatere cu privire la relația dintre articolul 42 alineatul (7) din TUE și articolul 5 din Tratatul Atlanticului de

Nord, care stabilesc angajamentul fără echivoc al UE și, respectiv, al NATO pentru solidaritate și securitate, în timpul reexaminării conceptului strategic și al elaborării Busolei strategice, considerând totodată că procesul decizional autonom al ambelor organizații ar trebui respectat pe deplin;

14. salută limbajul pozitiv privind cooperarea UE-NATO din comunicatul final al summitului UE-NATO din 14 iunie 2021; consideră însă că sunt necesare considerabil mai multe eforturi pentru a face să avanseze cooperarea UE-NATO și a obține un veritabil parteneriat strategic; subliniază că UE este un partener al NATO și că cooperarea UE-NATO se întărește reciproc și se bazează pe principiile directoare convenite ale transparenței, reciprocității, includerii și autonomiei decizionale a ambelor organizații; subliniază faptul că dezvoltarea unor capacități de apărare coerente, complementare și interoperabile este esențială pentru creșterea securității zonei euro-atlantice, în conformitate cu principiul setului unic de forțe; reiterează faptul că o capacitate europeană de a acționa, fie în parteneriat, fie în mod autonom, este esențială pentru complementaritate și pentru a contribui la îndeplinirea sarcinilor principale ale NATO, precum și pentru a consolida prevenirea conflictelor și, prin urmare, pentru securitatea continentului european în ansamblu;

15. opinează că viitoarea cooperare UE-NATO ar trebui să se bazeze pe experiența și pe învățămintele desprinse atât din cunoștințele specializate unice ale UE în gestionarea civilă a crizelor și consolidarea capacităților, în special prin „Capacitatea civilă de planificare și conducere” (CPCC), cât și din cunoștințele sale specializate de gestionare militară a crizelor, și anume prin „Capacitatea militară de planificare și conducere” (MPCC), precum și din experiența câștigată din cele 37 de operațiuni militare desfășurate pe teren începând cu 2003, completate de acordarea de asistență actorilor militari din țările partenere prin intermediul inițiativei „Consolidarea capacităților ca sprijin pentru securitate și dezvoltare” (CBSD) și al Instrumentului financiar pentru pace în Africa integrat în Instrumentul european pentru pace;

16. salută limbajul clar din comunicatul summitului NATO din 14 iunie 2021 privind importanța rezilienței; subliniază că atât UE, cât și NATO ar trebui să își întărească cooperarea și să o coordoneze mai efectiv în domeniul-cheie al rezilienței și scoate în evidență ambiția UE de a elabora o abordare semnificativă în vederea întăririi diferitelor aspecte civile și militare ale rezilienței, printre altele în domeniul protejării infrastructurii esențiale, cum ar fi în sectoarele transporturilor, energiei și TI, precum și rolul UE ca actor-cheie în combaterea dezinformării și a știrilor false;

17. salută decizia pozitivă a Consiliului din 6 mai 2021 de a îl autoriza pe coordonatorul proiectului de mobilitate militară, Țările de Jos, să invite SUA, Canada și Norvegia, ca urmare a solicitărilor lor respective, să participe la proiectul PESCO privind mobilitatea militară; subliniază că o astfel de participare ar constitui un pas important în direcția creșterii coerenței dintre eforturile respective ale UE și NATO de dezvoltare a capacităților și ar constitui un exemplu concret al revigorării parteneriatului transatlantic; reamintește că participarea excepțională a țărilor terțe la proiectele PESCO, cu condiția ca aceasta să nu submineze obiectivul de a promova PSAC a UE și îndeplinirea unui set convenit de condiții politice, materiale și juridice, poate fi în interesul strategic al Uniunii, în special dacă acestea furnizează expertiză tehnică sau capabilități suplimentare; consideră că acest lucru este valabil îndeosebi pentru partenerii strategici, cum ar fi aliații NATO, țările din Balcanii de Vest și partenerii din cadrul EaP; reamintește poziția sa potrivit căreia participarea țărilor terțe poate fi doar excepțională, decisă de la caz la caz și la invitația statelor membre ale UE, și subliniază că o astfel de participare ar trebui să aducă valoare adăugată și să contribuie la consolidarea PSAC; reamintește, de asemenea, că participarea țărilor terțe trebuie să respecte normele pertinente prevăzute în Decizia (PESC) 2020/1639 a Consiliului;

18. subliniază importanța cooperării transatlantice cu privire la o serie de aspecte internaționale, cum ar fi schimbările climatice, răspunsul la pandemie, tehnologiile disruptive emergente, inteligența artificială, securitatea cibernetică, lupta împotriva terorismului, inclusiv terorismul jihadist și cel finanțat de stat, energia, securitatea și reziliența maritime, precum și în domeniul spațiului cosmic;

19. recunoaște cooperarea importantă dintre UE și NATO în Balcanii de Vest, cum ar fi cea dintre Misiunea UE de sprijinire a statului de drept în Kosovo (EULEX) și Forța Kosovo (KFOR); aduce un omagiu operației EUFOR Althea, al cărei comandament operațional este situat la Sediului Suprem al Puterilor Aliate din Europa (SHAPE) pe baza acordurilor Berlin Plus cu NATO, care a contribuit, în temeiul acestor acorduri, la un mediu sigur și securizat în Bosnia și Herțegovina de la preluarea ștafetei de la Forța de stabilizare a NATO (SFOR) în 2004; observă că experiențele și învățămintele acestor misiuni și operațiuni sunt esențiale pentru a asigura că toate formele actuale și viitoare de cooperare UE-NATO asigură pacea, securitatea și stabilitatea în regiunile afectate, pentru a îi sprijini și instrui pe partenerii locali și pentru a dezvolta

capacitățile; ia act de rolul important pe care integrarea NATO l-a jucat în Balcanii de Vest prin stabilizarea acestor țări, ceea ce a fost important pentru perspectiva lor de aderare la UE și pentru integrarea treptată în UE; consideră că UE și NATO ar trebui să ofere mai mult sprijin țărilor din Balcanii de Vest pentru a contracara ingerințele străine răuvoitoare din partea unor țări precum Rusia, China, Turcia și Arabia Saudită, precum și din partea unor grupuri radicale și a unor actori nestatali; salută faptul că trei țări din Balcanii de Vest care fac parte din procesul de aderare la UE (Albania, Muntenegru și Macedonia de Nord) au devenit aliați în cadrul NATO;

20. invită atât statele membre cât și țările aliate din cadrul NATO să sprijine prin toate mijloacele întărirea cooperării militare și în domeniul securității cu țările candidate și potențial candidate la aderarea la UE și cu partenerii din vecinătatea estică și sudică, fără de care nu se poate asigura securitatea și stabilitatea în regiune; reamintește rolul important pe care UE îl poate juca în sprijinirea politicii ușilor deschise a NATO, menținând sinergii politice și operaționale strânse cu țările candidate, și anume cu Bosnia și Herțegovina, Ucraina și Georgia; subliniază importanța contribuțiilor excepționale ale diferitelor țări partenere ale NATO la securitatea euro-atlantică; îndeamnă la o coordonare mai strânsă și la o diviziune eficace a muncii între UE și NATO în cooperarea cu țările terțe, cu un accent deosebit pe țările partenere cu oportunități sporite (EoP) ale NATO; își reafirmă sprijinul atât față de extinderea UE, cât și a NATO;

Amenințările și problemele cu care se confruntă UE și NATO

21. își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu politicile revizioniste, militariste și agresive continue urmărite de Rusia sub conducerea președintelui Putin; salută limbajul clar privind Rusia utilizat în cadrul recentelor summituri NATO și UE-SUA și salută instituirea unui dialog la nivel înalt UE-SUA privind Rusia; subliniază necesitatea ca atât NATO, cât și UE să aibă o strategie coerentă și proactivă și să răspundă în mod legal, rapid și unit la actele de agresiune și provocare tradiționale și hibride ale Rusiei; reiterează condamnarea sa anterioară a anexării ilegale și nelegitime a Crimeii de către Rusia în 2014; condamnă recurgerea continuă de către Rusia la atacuri cibernetice, la campanii de dezinformare, la știri false, la tentative de asasinat și la atacuri cu otravă împotriva unor personalități din opoziție; solicită UE și NATO să mobilizeze și să extindă angajamentele actuale pentru a contracara agresiunile și activitățile directe și indirecte ale Rusiei îndreptate împotriva Ucrainei, Georgiei și Moldovei, precum și activitățile sale conflictuale în curs în regiunile Mării Baltice și Mării Negre, în Marea Azov, în estul Mării Mediterane și în nordul îndepărtat; reamintește importanța respectării frontierelor internaționale și a integrității teritoriale ale vecinilor Rusiei; reamintește că partenerii transatlantici trebuie să își coordoneze dubla abordare de descurajare și dialog cu Rusia, menținând contacte regulate în domeniul controlului armelor, al transparenței militare și al oricăror alte aspecte legate de securitate;

22. condamnă recentele sancțiuni impuse de Rusia împotriva unor înalți funcționari europeni și a altor cetățeni ai UE, inclusiv împotriva Președintelui Parlamentului European și regretă respingerea fățișă a dialogului de către președintele Putin, încălcarea unei serii de angajamente internaționale majore și încălcările continue ale drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și consideră că acțiunile agresive continue ale Rusiei și afirmarea tot mai provocatoare a forței sale militare de către această țară constituie o amenințare la adresa securității și stabilității internaționale; își exprimă îngrijorarea cu privire la recentele activități militare la scară largă ale Rusiei în Ucraina și în jurul acesteia; își exprimă, în acest context, sprijinul ferm pentru suveranitatea și integritatea teritorială a Ucrainei și solicită întărirea capacităților militare și a rezilienței sale;

23. recunoaște că influenței și îndrăznelii tot mai mari, precum și ascensiunii militare, tehnologice și politice ale Chinei trebuie i se răspundă printr-o strategie transatlantică coordonată; salută, în acest context, limbajul ferm utilizat în cadrul recentelor summituri NATO și UE-SUA; își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu politicile urmate de autoritățile Partidului Comunist Chinez (PCC) în ceea ce privește, printre altele, reprimarea democrației în Hong Kong, tratamentul discriminatoriu aplicat minorităților religioase și culturale, în special uigurilor din Xinjiang, amenințările la adresa Taiwanului sau politicile și acțiunile agresive din Marea Chinei de Sud; subliniază și pertinența faptului că China, ca regim autoritar, a intrat în concurență sistemică cu parteneriatul transatlantic prin subminarea ordinii internaționale bazate pe norme, edificată de-a lungul mai multor decenii și pe care China încearcă să o remodeleze în conformitate cu valorile, doctrina și interesele proprii ale PCC; reamintește prezența sporită a Chinei pe scena internațională, precum și în Europa prin inițiativa sa „O centură, un drum”, prin investițiile sale în infrastructurile esențiale din Europa, prin activitățile sale în spațiul cibernetic, în regiunile arctice și în Africa, precum și prin furtul său dovedit de proprietate intelectuală și stocarea de

rachete balistice; solicită ca activitățile Chinei în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) să fie monitorizate îndeaproape, mai ales în legătură cu inițiativa acesteia denumită Drumul digital al mătăsii, pentru a evita dependența de infrastructuri controlate de întreprinderi chineze, ceea ce prezintă riscul unei influențe unilaterale din partea Chinei asupra dezvoltării normelor internaționale în domeniul TIC; solicită UE și NATO să intensifice coordonarea pentru securizarea infrastructurii digitale și a rețelelor de telecomunicații esențiale împotriva manipulării frauduloase de către țări străine, eliminând treptat echipamentele produse de entități din țări nedemocratice, cum ar fi China;

24. încurajează UE și NATO să inițieze un dialog strategic în vederea elaborării unei abordări comune și coordonate față de China, valorificând punctele forte și capacitățile fiecărei organizații pentru a genera cea mai mare valoare adăugată posibilă pe baza unor obiective strategice convenite de comun acord;

25. își exprimă profunda îngrijorare că adversarii și concurenții parteneriatului transatlantic nu utilizează doar instrumente militare, ci și politice, economice, tehnologice și sociale pentru a submina societățile și democrațiile noastre; atrage atenția asupra problemelor economice și de securitate semnificative pe care le reprezintă amenințările hibride, atacurile cibernetice, amestecul străin, ingerințele în procesele electorale și campaniile de dezinformare, care, în unele cazuri, constituie un atac împotriva naturii înseși a democrațiilor noastre; condamnă creșterea recentă a numărului de atacuri cibernetice și de cazuri de spionaj din partea actorilor statali și nestatali împotriva statelor membre ale UE și a aliaților NATO în contextul pandemiei de COVID-19, inclusiv vizarea sectorului de îngrijire a sănătății; subliniază că orice efort european în domeniul rezilienței trebuie să includă, de asemenea, ca bază pentru a asigura sprijinul necesar activităților noastre de apărare, o strategie clară de comunicare publică pentru a sensibiliza opinia publică cu privire la provocările transatlantice în materie de securitate; consideră că UE și NATO ar trebui să încerce să ajungă la un acord cu privire la o abordare atotcuprinzătoare și să o pună în aplicare, în ce privește răspunsuri mai îndrăznețe, coordonate, proporționale, precum și mecanisme adecvate de prevenire a conflictelor și de gestionare a crizelor pentru a contracara amenințări comune noi;

26. observă că NATO rămâne un forum unic pentru cooperarea în domeniul apărării dintre UE și fostul său membru, Regatul Unit; solicită un parteneriat cuprinzător, favorabil includerii și strategic în materie de securitate și apărare între UE și Regatul Unit; solicită NATO și UE să intensifice acțiunile comune pe scena internațională pentru a proteja democrația, inclusiv prin întărirea organizațiilor multilaterale pentru a apăra ordinea multilaterală bazată pe norme împotriva puterilor autoritare aflate în ascensiune; solicită dezvoltarea activă a unor legături mai strânse cu democrațiile din întreaga lume care împărtășesc aceeași viziune; consideră că parteneriatele consolidate cu țări precum Japonia, Australia și India, care împreună cu SUA formează Dialogul cvadrilateral privind securitatea, cu Coreea de Sud și Noua Zeelandă, precum și o cooperare mai intensă cu Taiwanul, nu numai că ar spori securitatea noastră globală, dar ar putea contribui la o aplicare mai efectivă a normelor și regulilor globale, stabilite de foruri multilaterale ca ONU; încurajează, de asemenea, cooperarea UE-NATO cu membrii ASEAN în acest context;

27. încurajează UE, NATO și ONU să studieze noi posibilități de mai strânsă cooperare în gestionarea crizelor, acțiunile umanitare, menținerea păcii și dezvoltarea capacităților partenerilor, îndeosebi în zonele de operațiuni comune; solicită să fie creat un climat mai incluziv printr-o participare sporită a femeilor la cele trei misiuni principale și în toate structurile lor politice și militare; îndeamnă UE și NATO să coopereze în vederea aplicării mai sistematice a Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea și în vederea unor activități comune de educație și instruire;

28. subliniază că este necesar să existe o abordare comună UE-NATO consecventă, clară, coerentă și coordonată față de țările din vecinătatea sudică, care să vizeze atât amenințările obișnuite precum terorismul, cât și prezența tot mai pronunțată și agresivă a Rusiei și Chinei; subliniază cooperarea din trecut dintre operațiunea NATO „Ocean Shield” și forța navală a UE Atalanta în combaterea pirateriei și asigurarea securității căilor maritime din Golful Aden;

29. invită la cooperare și coordonare în zona Mării Mediterane între EUNAVFOR MED IRINI a UE și operațiunea Sea Guardian a NATO; evidențiază că ambele operațiuni contribuie la securitatea și stabilitatea din zona Mării Mediterane;

30. este îngrijorat de tensiunile tot mai mari din regiunea indo-pacifică, care reprezintă o amenințare la adresa stabilității regionale și globale, și solicită intensificarea cooperării cu partenerii care împărtășesc aceeași viziune în regiune, care ar trebui să includă dialogul politic și consultarea periodice, schimbul de informații și coordonarea instruirii și a exercițiilor;

31. invită la asumarea unui angajament ferm și la o coordonare între UE și NATO în susținerea progreselor înregistrate în ultimele două decenii în Afganistan, având în vedere retragerea misiunii „Resolute Support” din Afganistan, care ar trebui să aibă loc ordonat și coordonat; încurajează sprijinirea în continuare a negocierilor de pace intraafgane, insistând ca procesul să păstreze realizările politice, economice și sociale ale poporului afgan începând din 2001, în special protecția drepturilor femeilor, ale copiilor și ale minorităților, și să se bazeze pe ele;

32. sprijină creșterea coordonării dintre UE, ONU și NATO în Irak, printre altele prin intermediul Misiunii UE de consiliere (EUAM) în Irak și al Misiunii NATO Irak (INM), ambele contribuind la stabilizarea țării;

33. încurajează dialogul și cooperarea UE-NATO cu țările partenere din America Latină și zona Caraibilor; subliniază că Columbia este singura țară parteneră a NATO din America Latină și subliniază necesitatea de a consolida și alte parteneriate în regiune;

34. recunoaște că atacurile hibride și cibernetice ale actorilor statali și nestatali ostili pune în discuție definițiile tradiționale ale conflictului interstatal, spionajului și sabotajului; solicită UE să își dezvolte în continuare propriul set de instrumente pentru a proteja infrastructura critică împotriva atacurilor hibride; salută activitatea desfășurată în cadrul Forumului consultativ pentru energie durabilă în sectorul apărării și securității al Agenției Europene de Apărare pentru a îmbunătăți protecția infrastructurii critice în UE; subliniază că atât UE, cât și NATO ar trebui să continue să își consolideze capacitățile proprii de prevenire, descurajare și reacție la atacurile hibride și cibernetice, inclusiv asupra propriilor instituții; salută clarificarea din comunicatul summitului NATO din 2021 că Consiliul Nord-Atlantic poate decide să invoce articolul 5 în caz de război hibrid, așa cum o poate face în cazul unui atac armat; solicită intensificarea cooperării și a formării în domeniul apărării cibernetice; propune crearea unui centru comun de informare privind amenințările cibernetice, precum și a unui grup operativ comun UE-NATO pentru securitatea cibernetică pentru a defini răspunsuri colective la amenințările cibernetice și pentru a conveni asupra lor; invită la o coordonare strânsă între Agenția UE pentru Securitate Cibernetică (ENISA) și Centrul de excelență pentru cooperare în domeniul apărării cibernetice al NATO în această privință; solicită creșterea coordonării între UE și NATO în ce privește stabilirea identificării colective pentru incidentele cibernetice ostile;

35. salută activitatea Centrului European de Excelență pentru Contracararea Amenințărilor Hibride, a Centrului de răspuns la incidente de securitate cibernetică pentru instituțiile, organele și agențiile UE (CERT-UE) și a Capacității NATO de răspuns la incidente informatice (NCIRC) și consideră că acesta este un bun exemplu de cooperare UE-NATO; consideră că răspunsul comun la amenințările cibernetice ar putea fi dezvoltat în continuare prin intermediul Centrului European de Excelență pentru Contracararea Amenințărilor Hibride, inclusiv prin cursuri și formare comune; este convins că sunt necesare mai multe măsuri, cum ar fi eforturile de a crea mai multe sinergii între componentele civile și militare, de a promova reziliența comună și, prin urmare, de a preveni viitoare amenințări hibride; subliniază, de asemenea, potențialul UE-NATO în ceea ce privește influențarea normelor cibernetice globale pe baza valorilor pe care le împărtășim; consideră că UE și NATO trebuie să-și coordoneze pozițiile în procesul de elaborare a unei agende pentru controlul armelor la nivel internațional în domeniile esențiale privind tehnologiile EDT cu aplicare militară;

36. solicită UE și NATO să își intensifice eforturile comune pentru a obține și a păstra poziția de lideri tehnologici mondiali în ceea ce privește capabilitățile militare, inclusiv prin finanțarea în colaborare a proiectelor de cercetare bazate pe tehnologiile de frontieră, pe informatica cuantică și pe inteligența artificială, încurajând astfel dezvoltarea unor capacități militare de vârf ancorate în valorile democratice; subliniază rolul pe care îl joacă întreprinderile nou-înființate și IMM-urile orientate către sectorul civil în inovarea actuală în domeniul tehnologiilor emergente; subliniază că tehnologiile emergente oferă, de asemenea, posibilități de a ne consolida pozițiile defensive; subliniază și că interoperabilitatea, standardele tehnologice comune și investițiile comune în tehnologii de vârf, cercetare și inovare sunt esențiale pentru continuarea urmăririi de către UE și NATO a obiectivului de protejare a cetățenilor noștri în cel mai bun mod posibil; subliniază că dezvoltarea inteligenței artificiale (IA) care respectă drepturile fundamentale și sprijină interesul public necesită consolidarea unui cadru al UE privind IA care să implice părțile interesate din sectorul public, privat și din societatea civilă; recomandă ca inițiative precum EDIDP, PESCO și FEA să faciliteze implicarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) prin continuarea eforturilor care sprijină incubarea și investițiile de capital; încurajează dezvoltarea unei serii de capabilități comune ale UE bazate pe IA pentru a elimina decalajele tehnice cu scopul de a garanta că statele membre care nu dispun de tehnologia și de competența industrială relevante sau nu au capacitatea să implementeze sisteme IA în cadrul ministerelor lor ale apărării nu rămân în urmă;

37. ia act de rapiditatea evoluțiilor tehnologice, inclusiv a digitalizării, și de potențialul sporit al IA și invită statele membre ale UE și NATO să urmărească o cooperare mai strânsă, astfel încât să mențină avantajul tehnologic în ceea ce privește aceste megatendințe, să asigure interoperabilitatea sistemelor lor informatice și să depună eforturi comune pentru a elabora standarde etice comune pentru aceste noi tehnologii și pentru a le promova la nivel mondial; face apel ca UE și NATO să preia inițiativa în eforturile globale de stabilire a unui cadru de reglementare cuprinzător pentru dezvoltarea și utilizarea etică ale armelor cu un anumit grad de autonomie; încurajează UE și pe aliații din NATO să participe activ la negocierile internaționale privind un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic care să interzică sistemele de arme mortale autonome fără control semnificativ din partea factorului uman; subliniază că cooperarea UE-NATO este fundamentală pentru a contracara ambițiile de dominație tehnologică și utilizare ostilă a tehnologiei ale unor adversari precum China și Rusia;

38. recunoaște amenințarea fără precedent la adresa păcii, prosperității, securității, inclusiv a securității umane, și stabilității globale pe care o reprezintă schimbările climatice ca factor de multiplicare a amenințărilor și crizelor; invită la intensificarea dialogului UE-NATO și la adoptarea unui set de acțiuni pentru a combate schimbările climatice și consecințele multiple ale acestora asupra securității internaționale; reamintește că UE dispune de o gamă mai largă de competențe și instrumente care îi permit să ofere un răspuns cuprinzător la problemele puse de schimbările climatice și de prăbușirea biodiversității; subliniază că atât UE, cât și NATO ar trebui să crească investițiile în tehnologiile ecologice pentru a îmbunătăți eficacitatea militară, reducând în același timp la minimum amprenta de mediu și evitând să aducă alte daune ecosistemelor;

39. recunoaște că spațiul este un domeniu critic și că noile tehnologii permit rapid utilizarea sa ca un domeniu de apărare; recunoaște că acest lucru creează atât posibilități de cooperare UE-NATO, cât și probleme pentru securitatea transatlantică; recunoaște că acțiunile NATO în spațiu depind de resursele spațiale ale statelor sale membre, subliniind necesitatea de a consolida cooperarea pe baza programelor existente ale UE, cum ar fi Galileo și Copernicus; consideră că cooperarea UE-NATO în domeniul spațiului ar putea contribui la promovarea unor standarde de siguranță spațială și a celor mai bune practici în întreaga comunitate internațională, asigurând beneficii reciproce în domeniile comunicării, navigării și informațiilor; subliniază că UE și NATO trebuie să depună eforturi pentru a împiedica militarizarea spațiului; constată importanța crescândă a securității spațiale și a sateliților, subliniază importanța Centrului Satelitar al UE și solicită agenției să analizeze și să prezinte un raport privind siguranța și/sau vulnerabilitățile sateliților UE și ai statelor membre în fața deșeurilor spațiale, atacurilor cibernetice și atacurilor directe cu rachete;

40. recunoaște importanța strategică tot mai mare a regiunilor nordice și arctice și dimensiunile politice, economice, de mediu și de securitate ale acestora și recunoaște importanța coordonării dintre UE și NATO în Arctica; subliniază că regiunea arctică trebuie să rămână o zonă de cooperare pașnică și solicită măsuri de consolidare a încrederii pentru a nu se face pași care conduc la o prezență militară sporită în regiune; observă că Consiliul Arctic este mandatat să consolideze dialogul constructiv și dezvoltarea durabilă; reamintește cererea UE de acordare a statutului de observator în cadrul Consiliului Arctic, reamintește că UE își aduce la zi actualmente politica arctică și își reiterează apelul pentru o cooperare consolidată cu toți partenerii din zona arctică, atât la nivel bilateral, cât și la nivel regional, inclusiv în cadrul Consiliului Arctic, al Consiliului Euro-Arctic al Mării Barents și al parteneriatelor pentru Dimensiunea Nordică, în toate chestiunile de interes comun; subliniază importanța asigurării libertății de navigație în Nordul îndepărtat; reamintește dimensiunea parlamentară a cooperării în Arctica, printre altele prin intermediul Comisiei permanente a parlamentarilor din regiunea arctică (SCPAR), la care Parlamentul European participă;

41. salută cooperarea strânsă dintre UE și NATO în timpul pandemiei de COVID-19; subliniază rolul important al forțelor armate ale aliaților din cadrul NATO și ale statelor membre în timpul pandemiei de COVID-19 și salută asistența militară acordată operațiunilor de sprijin civile, îndeosebi în ceea ce privește trimiterea de spitale de campanie, transportul de pacienți și livrarea și distribuirea de echipamente; încurajează inițiativele UE-NATO care au ca scop facilitarea utilizării transfrontaliere a capacităților logistice militare pentru a răspunde unor astfel de urgențe, ceea ce va favoriza o mai bună coordonare, sinergii mai puternice, o solidaritate mai strânsă și un sprijin mai consistent; subliniază necesitatea de a crește gradul de pregătire al UE și NATO în domeniul chimic, biologic, radiologic și nuclear (CBRN); este convins că eforturile comune ale UE și NATO de combatere a crizei provocate de pandemia de COVID-19 contribuie direct la creșterea rezilienței societăților noastre; subliniază că pandemia de COVID-19 a demonstrat provocările pe care situațiile de urgență perturbatoare, în special cele de natură netradițională, cum ar fi pandemiile și dezastrele naturale, le reprezintă pentru reziliența noastră actuală; constată cu îngrijorare că criza provocată de pandemia de COVID-19 a avut un impact negativ nu

numai asupra sănătății publice și a economiei, ci și asupra securității, accelerând rivalitățile geopolitice și sporind incertitudinile precum continuitatea lanțurilor de aprovizionare, cu consecințe de durată pentru securitatea și stabilitatea europeană și internațională; solicită consolidarea cooperării UE-NATO pentru a acționa mai bine în situații de urgență netradiționale, care ar trebui să includă valorificarea învățămintelor desprinse în urma pandemiei de COVID-19, exerciții de formare periodică cu scopul de a pregăti mai bine statele membre și aliații pentru a anticipa și a gestiona mai bine dezastrele naturale și cele provocate de om și dezvoltarea de stocuri de echipamente de urgență și de bunuri necesare;

Este momentul să transformăm în realitate ambițiile defensive ale UE

42. este convins că statele membre trebuie să își intensifice eforturile pentru a satisface obiectivele UE și a crește capacitatea UE de a acționa printr-un ansamblu de capacități și forțe militare și civile mai capabile, mai ușor de desfășurat, mai interoperabile și mai sustenabile, ceea ce ar conferi UE capacitatea de a contribui mai echitabil și mai hotărâtor la securitatea transatlantică, permițându-i în același timp să avanseze către o autonomie strategică și ar deschide calea pentru a crea treptat o Uniune Europeană a Apărării (UEA), în spiritul articolului 42 din TUE, în cazul în care Consiliul European decide în unanimitate în acest sens; subliniază că autonomia strategică întărește securitatea transatlantică și nu urmărește în niciun caz suprapunerea măsurilor și resurselor sau decuplarea sau slăbirea NATO, ci urmărește, de fapt, să fie complementară eforturilor și capacităților NATO și interoperabilă cu acestea; subliniază, în același timp, că autonomia strategică a UE presupune nu numai o dezvoltare a capabilităților de apărare fondată pe o bază industrială și tehnologică de apărare europeană (EDTIB) puternică și independentă, ci și capacitatea instituțională care permite UE să acționeze, atunci când este posibil, împreună cu partenerii, în special cu NATO, și, dacă este necesar, în mod independent; consideră că această sporire a eforturilor de dezvoltare a capacităților europene va permite UE să își asume o mai mare responsabilitate pentru securitatea europeană, inclusiv în vecinătatea Europei, și pentru stabilitatea mondială și să promoveze mai bine interesele și valorile comune UE-NATO; subliniază că o Uniune Europeană cu autonomie strategică va reprezenta piatra unghiulară a alianței transatlantice și va facilita o abordare mai eficientă și mai eficace a unei serii de probleme globale care apar în prezent și în viitorul apropiat;

43. este ferm convins că, dat fiind nivelul fără precedent al problemelor, ambițiile UE în ceea ce privește PESCO și dezvoltarea capabilităților trebuie să acopere întregul spectru al ansamblului de forțe; reamintește că investițiile UE în apărare sunt investiții în securitatea întregii comunități transatlantice, care vor duce la o repartizare mai echitabilă a sarcinilor între partenerii transatlantici ai NATO; subliniază că este necesar să se avanseze în direcția dezvoltării capabilităților de apărare pentru a răspunde adecvat amenințărilor comune; consideră că statele membre ale UE, în special cele 21 de state membre comune ale UE și NATO, trebuie să acționeze coerent și ar trebui să se gândească la identificarea unui obiectiv european de dezvoltare a capabilităților, în special prin creșterea investițiilor în cercetare și inovare și fără a pierde din vedere parteneriatul transatlantic; invită cei 21 de membri comuni UE-NATO să aplice principiul „setului unic de forțe” declarând aceeași rezervă de capabilități potențial disponibile în scopuri de planificare în cadrul UE și al NATO; încurajează intensificarea eforturilor depuse de membrii ambelor organizații pentru a obține o mai mare coerență a rezultatelor între NDPP și inițiativele UE privind dezvoltarea capabilităților, în special obiectivele în materie de capabilități cu impact ridicat (OCIR), Planul UE de dezvoltare a capabilităților (CDP) și procesul anual coordonat de revizuire privind apărarea (CARD) al UE acolo unde cerințele se suprapun, pentru a evita suprapunerile inutile și pentru a răspunde mai bine noilor amenințări; subliniază rolul important al AEA în elaborarea Planului UE de dezvoltare a capabilităților; subliniază că orice reexaminare a obiectivelor UE trebuie să reflecte și obiectivele sale globale și obiectivele în materie de capabilități cu impact ridicat (OCIR); subliniază că o astfel de reexaminare este fundamentală pentru a beneficia pe deplin de inițiative precum PESCO; în plus, este convins că UE trebuie să îmbunătățească legătura dintre planificare, cercetare și dezvoltarea capabilităților;

44. consideră că aliații europeni din NATO, sprijiniți, atunci când este posibil, de parteneri europeni care nu fac parte din NATO, dacă este necesar, ar trebui să urmărească asigurarea unei împărțiri corecte a sarcinii și a responsabilității, cu obiectivul de a contribui adecvat la NDPP, reflectând importanța și rolul europenilor în cadrul alianței; consideră că acest fapt ar avea simultan efectul suplimentar de a întări capacitatea defensivă a Europei și ar spori astfel și capacitățile sale operaționale;

45. subliniază că parteneriatul transatlantic poate avea succes numai dacă toate statele membre își îndeplinesc angajamentele, inclusiv în materie de investiții în apărare, și se sprijină reciproc; subliniază obiectivul NATO de 2 %, stabilit la summitul NATO din septembrie 2014 din Țara Galilor și îndeplinit de unele state europene membre ale NATO, și evidențiază că îndeplinirea acestui obiectiv reprezintă și o investiție în securitatea și stabilitatea europeană, asigurând

pregătirea pentru a face față noilor probleme globale; reamintește, de asemenea, angajamentul de a cheltui 20 % din bugetul anual pentru apărare în domeniul crucial al cercetării și dezvoltării; subliniază că noile amenințări, cum ar fi cele cibernetice și hibride, se adaugă problemelor existente în materie de securitate și, prin urmare, necesită resurse suplimentare; subliniază că, așa cum a arătat pandemia, securitatea nu poate fi măsurată doar ca procent din PIB-ul cheltuit și că ar trebui să fie luate în considerare multe alte elemente atunci când se evaluează eforturile de a contribui la consolidarea apărării comune a alianței; solicită ca cheltuielile pentru apărare în cifre absolute să nu fie reduse de dificultățile economice cu care se confruntă UE și membrii NATO din cauza pandemiei de COVID-19;

46. subliniază că Europa ar trebui să analizeze, pe cât posibil, aceste probleme strategice în mod cuprinzător și coerent prin intermediul „abordării integrate" a UE, care ar trebui să fie îmbunătățită continuu prin mecanisme de coordonare și structuri de comandă mai bune, precum și prin luarea în considerare a noilor amenințări și probleme, și ar trebui apoi să ia în considerare capabilitățile pe care le pot dezvolta împreună, ceea ce ar servi, în cele din urmă, la contribuția statelor membre ale UE la apărarea colectivă a NATO, consolidând, în același timp, interoperabilitatea capabilităților lor;

47. își reiterează sprijinul pentru o aplicare efectivă a directivelor din pachetul privind apărarea în ceea ce privește achizițiile publice în domeniile apărării și securității și, respectiv, transferurile de produse din domeniul apărării; subliniază că aplicarea integrală a acestor directive ar fi un pas important către o Uniune Europeană a Apărării prin creșterea coerenței politicii de apărare a UE și prin încurajarea dezvoltării industriei europene de apărare; este convins că punerea lor în aplicare este o modalitate eficace de a combate fragmentarea persistentă a pieței interne din UE a produselor din domeniul apărării, care conduce încă la suprapuneri inutile și la multiplicarea ineficiențelor în efectuarea cheltuielilor de apărare la nivelul statelor membre; subliniază importanța unei baze industriale și tehnologice de apărare europene (EDTIB) puternice, competitive și inovatoare, combinată cu formarea unei piețe a echipamentelor de apărare a UE care să respecte pe deplin normele pieței interne și poziția comună a UE privind exportul de arme; consideră că acest lucru ar spori securitatea europeană și ar pregăti mai bine membrii ambelor organizații; cheamă la întreprinderea de eforturi suplimentare pentru a asigura existența unei piețe comune a apărării pe deplin funcționale; subliniază importanța FEA în punerea în comun de resurse naționale pentru cercetarea, dezvoltarea, achiziționarea, achizițiile publice, întreținerea și formarea comună și solicită o orientare strategică pe termen lung a finanțării proiectelor sale; solicită sinergii mai mari între EDTIB și principalii actori din sectorul privat în dezvoltarea de tehnologii emergente cu dublă utilizare, cum ar fi IA, asigurând, în același timp, sinergii cu alți actori (membri ai societății civile, cercetători etc.); subliniază importanța cooperării dintre AEA și NATO și recunoaște valoarea cooperării industriale a UE în domeniul apărării în cadrul cooperării transatlantice tehnologice și industriale de apărare (TADIC); reamintește obiectivul pe termen lung de a edifica o cooperare transatlantică puternică în sectorul apărării și în cel industrial pentru a facilita dezvoltarea tehnologică și industrială transatlantică, tratând, printre altele, aspecte legate de securitatea aprovizionării, o abordare comună a drepturilor de proprietate intelectuală, investițiile străine directe și accesul reciproc la piețele de apărare; invită Comisia să colaboreze activ cu NATO pentru a facilita dezvoltarea tehnologică și industrială transatlantică; reamintește că inițiativele europene în domeniul apărării sunt complementare celor ale NATO și urmăresc să încurajeze angajamentul statelor membre în domeniul apărării; încurajează o cooperare strânsă între AEA și personalul internațional al NATO;

48. subliniază importanța proiectelor europene comune, cum ar fi viitorul sistem de luptă aeriană (FCAS), sistemul Eurodrone, cu respectarea integrală a dreptului internațional, și sistemul principal de luptă la sol (MGCS), și face apel al inițierea de noi proiecte ambițioase și concrete;

49. salută angajamentul UE și al SUA, exprimat în cadrul recentului summit UE-SUA, de a depune eforturi în vederea încheierii unui acord administrativ între AEA și SUA; solicită încheierea unui acord similar cu alți aliați NATO care nu fac parte din UE, în special cei cu care s-au început negocierile de aderare la UE, după caz, respectând totodată toate garanțiile necesare pentru a proteja interesele de securitate și apărare ale UE și ale statelor sale membre, în vederea aprofundării cooperării transatlantice în domeniul apărării prin garantarea faptului că tehnologia militară utilizată este pe deplin interoperabilă la nivel tehnic;

50. salută prelungirea noului Tratat START, care acordă ambelor state semnatare mai mult timp pentru a purta negocieri în vederea ajungerii la un nou instrument de control al armamentelor; invită UE și NATO să depună eforturi pentru a determina și alte state, mai ales China, să se implice; reamintește că este nevoie să se sporească cooperarea și investițiile în

domeniul-cheie al apărării aeriene și antirachetă; își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu expirarea Tratatului privind forțele nucleare cu rază medie de acțiune, care a creat un nou risc de securitate, în special pentru țările europene; solicită ca îngrijorările Europei în materie de securitate să fie recunoscute și tratate corespunzător; regretă recentele retrageri din Tratatul „Cer deschis”;

51. își reafirmă sprijinul deplin pentru angajamentul UE și al statelor sale membre față de TNP ca piatră unghiulară a regimului de neproliferare și de dezarmare nucleară; subliniază necesitatea de a lua măsuri efective în direcția dezarmării nucleare; reiterează declarația sa anterioară potrivit căreia pacea și securitatea internațională sunt întărite într-o lume lipsită de existența și proliferarea armelor nucleare; îndeamnă UE și NATO să facă eforturi de adoptare a unei agende ambițioase pentru menținerea unui control internațional efectiv asupra armamentelor, pentru dezarmare și regimuri de neproliferare ca pietre unghiulare ale securității mondiale, transatlantice și europene și reamintește necesitatea de a urma politici de continuare a reducerii arsenalelor nucleare și de a limita desfășurarea de rachete hipersonice; își exprimă îngrijorarea cu privire la evoluțiile și inițiativele actuale din Iran în ceea ce privește programul său de îmbogățire a uraniului; își reiterează sprijinul continuu pentru Planul comun de acțiune cuprinzător (JCPOA) ca cel mai bun mijloc posibil de a obține asigurări cu privire la o utilizare exclusiv pașnică a energiei nucleare de către Iran; salută reluarea discuțiilor și invită toate părțile să revină la conformarea deplină cu acesta;

52. face apel ca UE și instituțiile sale, pe baza „abordării integrate”, să dezvolte atât o cultură a securității și apărării comune care să respecte caracterul specific al politicilor de securitate și apărare ale statelor membre, precum și o abordare strategică, pe tot parcursul procesului său de elaborare a politicilor, care ar trebui să se aplice în special deciziilor din domeniile comerțului, gestiunii lanțurilor de aprovizionare, examinării investițiilor străine, cooperării pentru dezvoltare, infrastructurii, mobilității și tehnologiilor digitale; subliniază rolul esențial pe care Busola strategică îl are în această privință; subliniază că, în domenii cum sunt amenințările hibride și cibernetice, precum și combaterea campaniilor de dezinformare, instituțiile UE sunt bine poziționate pentru a elabora răspunsuri comune; salută, în acest sens, pachetul privind uniunea securității din decembrie 2020 și consideră că acesta este un prim pas bun care trebuie urmat rapid de alte acțiuni; ia act de propunerea de directivă NIS 2;

53. subliniază importanța mobilității militare pentru asigurarea unei mișcări rapide a forțelor în interiorul și în afara UE, ceea ce este important pentru o apărare eficace și preventivă; invită UE și statele sale membre să-și intensifice eforturile pentru a reduce în continuare barierele procedurale din calea mobilității militare; salută rolul indispensabil al UE în consolidarea mobilității militare și cere o creștere semnificativă a eforturilor depuse pentru implementarea acestui proiect, în special prin PESCO, dar și prin încurajarea statelor membre de a-și stimula bazele industriale să propună proiecte competitive eligibile pentru cofinanțare din partea UE; solicită mai multe sinergii la nivelul UE între diferiții actori implicați; subliniază că este necesară o abordare la nivelul întregii administrații care să implice instituțiile UE, statele membre și NATO pentru ca mobilitatea militară să aibă succes; face apel să se ia în considerare un plan de acțiune axat pe interesele comune UE-NATO în ceea ce privește mobilitatea militară crescând nivelul de ambiție în domenii precum digitalizarea, reziliența cibernetică a infrastructurii și a sistemelor de transport, precum și posibilitatea utilizării soluțiilor de inteligență artificială în beneficiul mobilității militare; consideră că proiectul demonstrează valoarea adăugată a cooperării UE-NATO, fiind și dovada modului în care instrumentele și competențele UE pot contribui la apărarea colectivă a NATO; salută faptul că au fost alocate sume semnificative din fondurile UE pentru proiecte de colaborare în domeniul apărării, deși nu corespund dezideratelor inițiale; reamintește că 38 dintre cele 46 de proiecte PESCO actuale corespund priorităților NATO de planificare a apărării și salută participarea potențială a țărilor terțe la astfel de proiecte, în conformitate cu dispozițiile deciziei relevante a Consiliului;

Către un parteneriat ambițios

54. subscrie pe deplin la declarația din recentul comunicat al NATO potrivit căreia Uniunea Europeană rămâne un partener unic și esențial pentru NATO; reiterează, în acest context, convingerea fermă că relațiile UE-NATO trebuie să fie aduse la un nivel strategic real pentru a atinge întregul potențial al parteneriatului, pe baza progreselor fără precedent realizate deja și cu obiectivul general de a edifica o relație reală între organizații; invită la desfășurarea de summituri speciale periodice, cu participarea tuturor șefilor de stat și de guvern din NATO și UE pentru a menține încrederea și înțelegerea la cele mai înalte niveluri și își exprimă viziunea pe termen lung de creare a unui consiliu de parteneriat UE-NATO; încurajează, de asemenea, o discuție privind crearea unui consiliu permanent al miniștrilor apărării din UE, care să colaboreze îndeaproape cu reuniunile miniștrilor apărării din cadrul NATO; subliniază principiul incluziunii în această privință;

55. reiterează principiul incluziunii și încurajează desfășurarea unui mai mare număr de reuniuni informale comune, precum și declarații și comunicări comune ale principalilor reprezentanți ai instituțiilor UE și ai NATO; își reiterează apelurile adresate UE și NATO de a organiza exerciții comune periodice, și mai ambițioase, pe baza practicii existente a exercițiilor paralele și coordonate (PACE), asigurând implicarea tuturor statelor membre și a aliaților, ceea ce ar contribui la consolidarea înțelegerii reciproce UE-NATO și la consolidarea în continuare a cooperării la nivel de personal; încurajează intensificarea schimbului de informații neclasificate și clasificate în exercițiile viitoare, într-o manieră incluzivă și nediscriminatorie, ca prim pas pentru schimbul de informații în situații reale de criză;

56. invită toți membrii să depună eforturi pentru încheierea unui acord de securitate între Cipru și NATO;

57. salută progresele înregistrate în legătură cu cele 74 de propuneri comune de acțiune; consideră totuși că este nevoie de mai mult sprijin politic pentru a asigura punerea deplină în aplicare; solicită, de asemenea, să fie prezentate proiecte-fanion, de exemplu în domeniul EDTS și al realimentării în timpul zborului, inspirate din proiecte precum cele din domeniul mobilității militare pentru a crește gradul de asumare acestora și pentru a face cooperarea mai tangibilă și mai orientată spre rezultate;

58. subliniază că UE și NATO trebuie să își coordoneze eforturile de combatere a terorismului, ameliorând practicile actuale de schimb de informații între statele membre și NATO, acordând o atenție deosebită înțelegerii mai bune a situației în domenii-cheie precum apariția de refugii sigure și utilizarea de către teroriști a tehnologiilor emergente și revoluționare și a tacticilor hibride;

59. recunoaște că, având în vedere limitările instituționale, cooperarea UE-NATO are loc în mare măsură la nivelul personalului informal și tehnic, limitând uneori implicarea activă a tuturor statelor membre și a tuturor aliaților; consideră că aceste limitări reprezintă o vulnerabilitate pentru securitatea transatlantică și pentru cea europeană, printre altele din cauza posibilei blocări a accesului la structurile NATO pentru operațiunile PSAC ale UE; consideră că această situație nu este sustenabilă și de aceea îndeamnă insistent toate părțile interesate să colaboreze cu bună credință pentru a găsi o soluție care ar face cooperarea mai formală și mai previzibilă la toate nivelurile, cu scopul de a construi o relație reală și solidă între organizații; salută discuțiile privind viitoarele capacități militare de comandă ale UE, care trebuie să fie interoperabile și compatibile cu NATO pentru a asigura cea mai eficientă capacitate operațională a setului unic de forțe;

60. subliniază necesitatea de a consolida unitatea, solidaritatea și coeziunea aliaților; recunoaște disputele grave dintre aliați în estul Mării Mediterane; salută crearea mecanismului NATO de detensionare a situației; reamintește preocupările sale cu privire la achiziționarea de către Turcia a sistemului rusesc de rachete S-400; accentuează importanța unor măsuri suplimentare de consolidare a încrederii, bazate pe dialog și respect reciproc; este profund îngrijorat de comportamentul Turciei, un vecin important din punct de vedere strategic și un membru al NATO; invită Turcia să evite alte acțiuni provocatoare și destabilizatoare și o încurajează să urmeze o politică externă, de securitate și internă care să se alinieze la obligațiile și așteptările unei țări candidate la aderarea la UE și ale unui membru NATO;

61. reamintește că atât UE, cât și NATO sunt construite în jurul unor principii democratice comune; reamintește că Tratatul Atlanticului de Nord este legat direct de Carta ONU; invită NATO să ceară membrilor săi respectarea deplină a tuturor articolelor din Carta ONU; subliniază că parteneriatul transatlantic are nevoie nu numai de armate puternice, ci și de societăți puternice și reziliente; subliniază legătura de consolidare reciprocă dintre fundațiile democratice solide, bazate pe o ordine internațională puternică guvernată de norme, și un parteneriat transatlantic puternic, care pot asigura longevitatea democrațiilor noastre doar împreună; sprijină ideea de desfășurare a unui summit mondial al democrațiilor prezentată de administrația Biden; solicită să se intensifice eforturile de a se ține cont de înaltele aspirații ale tinerei generații și de creare a cadrului de participare efectivă a tinerilor la procesele noastre democratice și să li se prezinte acestora clar problemele strategice cu care se confruntă societățile noastre, pentru a se garanta că ei se implică în aceste teme critice și că sprijină activ eforturile noastre comune;

62. reamintește că un rol mai important al UE în materie de securitate și apărare a fost descris ca o prioritate pentru cetățenii UE în sondajele realizate de Eurobarometru; sugerează că aspectele legate de cooperarea UE-NATO, precum și de securitate și apărare în general, ar trebui abordate în cadrul apropiatei Conferințe privind viitorul Europei pentru a garanta că vocea cetățenilor se face auzită;

63. reamintește importanța unei comunicări active, efective și transparente, atât în UE, cât și pe plan extern, și invită la o cooperare mai strânsă între personalul NATO și cel al UE în ceea ce privește comunicarea strategică, mai ales în combaterea dezinformării, a ingerințelor străine și a atacurilor cibernetice în regiuni importante strategic precum Balcanii de Vest și țările Parteneriatului estic; invită la îmbunătățirea schimbului de informații în ceea ce privește identificarea atacurilor cibernetice pentru a spori capacitatea de reacție; insistă, cu toate acestea, asupra faptului că atât UE, cât și NATO trebuie să își mențină capacitățile independente respective; sprijină ideea lansării unor centre independente de excelență pentru studierea limbilor străine vorbite în regiuni importante din punct de vedere strategic;

64. subliniază importanța diplomației parlamentare și își reiterează apelurile la consolidarea rolului Adunării Parlamentare a NATO (AP); recomandă ca statutul delegației Parlamentului European la Adunarea Parlamentară a NATO să fie transformat de Comisia permanentă a Adunării Parlamentare a NATO în statut complet pentru a reflecta importanța cooperării dintre UE și NATO; solicită să se organizeze o reuniune comună a Comisiei pentru afaceri externe din Parlamentul European și a Comisiei pentru afaceri externe din Camera Reprezentanților a Statelor Unite pentru a discuta amenințările comune în materie de securitate la adresa parteneriatului transatlantic și modul în care o cooperare consolidată UE-NATO ar putea contribui la contracararea acestora;

65. salută prima participare, la 15 decembrie 2020, a unui secretar general al NATO la o reuniune a Colegiului comisarilor, fapt care a transmis un mesaj puternic de angajament reciproc în favoarea întăririi parteneriatului dintre NATO și UE; îl felicită pe Secretarul General al NATO, Jens Stoltenberg, pentru rolul său de lider și hotărârea sa de a promova relațiile UE-NATO, ceea ce corespunde deziderateloș și priorităților stabilite de conducerea UE;

o

o o

66. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Serviciului European de Acțiune Externă, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Secretarului General al NATO, Agenției Europene de Apărare, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE și NATO și Adunării Parlamentare a NATO.